

רע"פ 5561/19 - כاملה נקלה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 5561/19

כבד השופט ג' קרא

לפני:

camelah nakla

המבקשת:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט
המחוזי מרכז-לוד בעפ"ג 31994-04-18 מיום
15.7.2019 שנייתן על ידי כב' השופטים דנה מרשק
מרום, חגית טרסי ונואה בכור ובקשה לעיכוב ביצוע פסק
דין

עו"ד נועם גוטמן

בשם המבקשת:

החלטה

בקשה רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטים ד' מרשק מרום, ח' טרבסי
ו-נ' בכור) בעפ"ג 31994-04-18 מיום 15.7.2019, בגין התקבל ערעור המבקשת על גזר דיןו של בית המשפט
השלום ברמלה (כב' סגנית הנשיאה ל" פרנקל (שייפמן) בת"פ 16-02-04 62844 מיום 5.3.2018).

רקע והליכים קודמים

1. המבקשת הורשעה, לאחר ניהול הוכחות, בקבע עבירות של גנבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין,
התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) על פי אישומים 2-6 לכתב האישום; הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו לפי סעיף
275 לחוק העונשין; התחזותCADEM אחר לפי סעיף 441 רשא לחוק העונשין. המבקשת זוכתה מחמת הספק מעבירה

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

של הכנסת לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכנסת לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: חוק הכנסת לישראל) על פי אישומים 5 ו-6 לכתב אישום.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 29.7.2015 בשוק העירוני בעיר רמלה (להלן: השוק), נטלה המבקרת, תושבת האזור, שני ארנקיים מתיק של אישה ללא הסכמתה. ביום 17.2.2016 נטלה המבקרת, בשוק, שני ארנקיים מתיק של אישה ללא הסכמתה. ביום 24.2.2016 נטלה המבקרת, בשוק, שלושה טלפונים ניידים מתיקים של שלוש נשים שונות ללא הסכמתן. באותו היום, פנה שוטר למבקרת וביקש ממנה להזדהות. המבקרת סירבה להזדהות וניסתה להימלט מהמקום. השוטר אחז בידה והובילה לנქודת המשטרה. בנקודת המשטרה, התבקשה המבקרת שב להזדהות. או אז התחזקתה המבקרת לאחרת באמצעות תעודת הזהות של האחרת.

2. להשלמת התמונה יוער, כי במסגרת הטיעונים לעונש שהתקיימו בבית משפט השלום, בא כוח המבקרת לא ביקש לשולח את המבקרת לקבלת תסקירות בעניינה, וטען כי אין לה קרובי משפחה וכי היא לבדה בעולם ואין לה תמייניה מאיש. עוד טען כי נוכחות העובדה שהמברכת תושבת האזור, ומשכך היא לא תוכל לשאת בעונש מאסר שיבוצע על דרך של עבודות שירות או של"צ, עתר בא כוחה להטייל עליה עונש מאסר על תנאי וקנס.

3. בטרם גזר את דינה של המבקרת, עמד בית משפט השלום על הערכם המוגנים שנפגעו ממשעי המבקרת ובهم הזכות לקניין וכן הזכות לפרטיות, בשל גניבת הארנקיים והטלפונים הניידים; השמירה על הסדר הציבורי, שלטון החוק ורשות אכיפת החוק, כתוצאה מעבירה ה הפרעה לשוטר; הפגיעה בסדרי החוק והשלטון וכן במסמכים רשמיים של מדינת ישראל, בשל עבירות ההתחזות. עוד עמד בית המשפט על מדיניות הענישה הנוגעת ועל הנسبות הקשורות בביצוע העבירה ובראשן התכון המוקדם; והנזקים שנגרמו לקורבנות. כמו כן, עמד בית המשפט על הנسبות שאינן קשורות לביצוע העבירה ובهنאי נטילת אחריות מצדיה של המבקרת, גם לאחר הרשותה; עברה הפליל שכלל הרשעה קודמת אחת בעבירת רכוש ובעבירה על חוק הכנסת לישראל; וכן הביא בחשבון את חלוף הזמן.

לבסוף,קבע בית המשפט כי יש להשית עונש מרתייע וכי לא ניתן לסיים את ההליך ללא רכיב של מאסר מאחריו סורג ובריח גזר על המבקרת מאסר בפועל למשך ארבעה חודשים, מאסרם על תנאי וקנס בסך של 2,500 ש"ח.

המברכת לא השלים עם גזר הדין והגישה ערעור על חומרת העונש.

4. בטרם ניתן פסק הדין, ציין בית המשפט המחויז כי "לפניהם משורת הדין קיבלונו את בקשה ההגנה לשולח את המערערת [המברכת - ג'.ק.] לקבלת תסקירות בעניינה חרף העובדה שמהלך זה לא התבקש בבית משפט כמעט. מהתסקירות שהוגש לעיינונו למדנו מספר דברים ובראשם כי למעשה עד היום איןנו יודעים לאשרום את נסיבות חייה של המערערת, שכן היא מתארת מציאות שונה בפני גורמים שונים" ועמד על המלצה שרות המבחן לפיה יש להסתפק בענישה צופה פני עתיד והתחייבות, בהתחשב ברצונה של המבקרת להיות אזרחית ישראלית. כמו כן, שקל בית המשפט את טענות המבקרת, ובמרכזוطاנה כי לאור דו"ח "הוועדה הציבורית לבחינות מדיניות הענישה והטיפול בעברינים" מנובמבר 2015 (להלן: דו"ח דורנר), בג"ץ 1892/14 האגדה לזכויות האזרחים בישראל' השרלביטוחון פנים (13.6.2017) (להלן: בג"ץ תנאי המחייב), נסיבות חייה הקשות והתנוגות גורמי החקירה, יש מקום, למצער, לשולח את המבקרת לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות.

בית המשפט קבע כי יש להניח לזכותה של המבוקשת כי נסיבות חיה היו מורכבות ולא קלות. יחד עם זאת, עמד בית המשפט על כך שהמבקשת, אשר כבר ביצעה עבירה רכוש בעברה, מתקשה ליטול אחריות על מעשיה ובכך מעמידה בסיכון את בטיחון הציבור וכי מעשיה פגעו פגעה בוטה בזכות לפרטיות של קורבנות העבירה ומשכך מחייבים העברת מסר הרתעתי.

לבסוף קבע בית המשפט כי העונש שהוושט על המבוקשת הינו קל וכי היה מקום לדחות את הערעור במלואו, אך מאוחר והמדינה הסכימה למתן את העונש שנגזר עליה, קיבל בית המשפט את הערעור במובן זה שעונש המאסר בפועל הוועמד על שלושה חודשים יומם אחד, ושאר רכיבי גזר הדין נותרו על כנמו.

מכאן הבקשה שלפניי.

הבקשה ונימוקיה

5. המבוקשת עותרת להקל בעונש שנגזר עליה תוך המרת עונש המאסר בענישה חלופית, בדמות מאסר בעבודות שירות או הטלת שעות לtoluaلت הציבור. במסגרת הבקשה, טעונה המבוקשת כי בקשה מעוררת שאלות משפטיות עקרוניות בעלות חשיבות ציבורית וכן "סוגיה אונשית מצפונית" נוכח נסיבותה האישיות וצאות הדוף, כשבמרכζן התעלולות שעבירה על ידי בן זוגה לשעבר, מצב כלכלי של עוני קשה, ובעיות בריאותיות שונות. בגדדי הבקשה מעוררת המבוקשת את השאלות: האם, בנסיבות האישיות, יש מקום למאסר ראשוני וקצר בניגוד להמלצת שירות המבחן ומובילי לבחון היכנותו לענישה חלופית? האם מאסר כזה הולם את המלצות דוח דורנر ואת עמדת בית המשפט ברגע צ' תנאי המחייב? עוד טעונה המבוקשת כי בית המשפט המחויז לא נתן משקל מספיק לנסיבותה האישיות, ולהתנגדות רשותות אכיפת החוק כלפייה.

דין והכרעה

6. לאחר עיון בבקשת הגעתו לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידוחות אף מוביל להידרש לתגובה המשיבה.

7. כאמור, רשות ערעור ב"גלאול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם הבקשה מעלה שאלת משפטית או ציבורית בעלת חשיבות כללית (ר"ע 103/82 חניוח הבהיר"מן' מצטארו (הדריפה) בעמ', פ"דלב(3) 123 (1982)), או במקרים יוצאי דופן בהם מתעורר חשש לאי-צדוק מהותי או לעיוות דין (ר"ע פ' 6487/12 דבר נ' מדינת ישראל, בפסקה 11(15.7.2013)). הבקשה שלפניי אינה עומדת באמותה המידה האמורota, חרף ניסיונה של המבוקשת לשווות לבקשת עצלה עקרונית. יתרה מזאת, גם אם טענות המבוקשת מעוררות שאלות משפטיות, מצאתי כי המקרה הנדון הוא לא המקרה המתאים לבירור שאלות אלו, כפי שיבוואר להלן (ראו והשוו: רע"פ 3928/13 פרפיריב נ' התובע הציבורי הראשי, פסקה 5 (9.6.2013)). למעשה, עסקין בבקשת רשות ערעור הממוקדת בחומרת העונש שהוושט על המבוקשת. כאמור, ככל הוא כי לא תינתן רשות ערעור במקרים אלו אלא אם מתקיימת סטייה ניכרת מדיניות העונשה המקובלת או הראואה (ראולמשל: רע"פ 6916/16 קריינאו נ' מדינת ישראל, בפסקה 13 (6.12.2016)). סבורני כי העונש שהוושט על המבוקשת אינו סוטה מדיניות זו (ראווה השוו: רע"פ 6365/13 קלינר נ' מדינת ישראל (23.9.2013); רע"פ 6481/17 האלהן' מדינת ישראל (2.11.2017); רע"פ 6896/16 חנן' מדינת ישראל (12.9.2016)) ובוודאי שאינו סוטה

מןנו סטייה ניכרת. יתרה מכך, בפסק דין, התחשב בית המשפט המחויז בכלל השיקולים הנדרשים לקולא – ובראשם נסיבותה האשיות של המבוקשת – תוך איזונם אל מול נסיבות ביצוע העבירות והערכיהם החברתיים שנפגעו כתוצאה מעשייה. لكن יש להוסיף כי בית המשפט אינו כובל להמלצת שירות המבחן וכי בקביעת העונש, משקלל בית המשפט מערכ שיקולים רחב, כאשר המלצה שירות המבחן היא רק אחד מהם (רע"פ 8992/14 רפאלני מדינת ישראל, בפסקה 12 (20.1.2015); רע"פ 7481/13 אולוסכ' מדינת ישראל, בפסקה 10 (26.1.2014)). יוזכר גם, כי בעניינו אין מדובר במעידה חד פעמי של המבוקשת אלא כבר של מקרי גניבה על פני מספר ימים, וכך כל מסר בפועל. שהמבקשת ביצעה כבר עבירת רכוש בעבר ולא הורתעה מהליך פלילי שהסתיים בהרשעה ושללא כל מסר בפועל, לאור כל האמור – וללא שום קשר להיות המבקשת תושבת האזרור – העונש שהושת עליה, ובפרט לאחר שהתקבלה עורה באפקט קיביתה המשפטית המחויז, אינו חמור ואין מצדיק כל התערבות בו.

.8. סוף דבר, הבקשה נדחתה ויחד עמה הבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, כ"ח באב התשע"ט (29.8.2019).

שפט